

BIOTRONIKA

15/2023

www.dub.cz

NAZRÁL ČAS NA ZMĚNU

V současné době zažíváme renesanci duchovního hledání. Vždy, když je lidem těžko a jsou pod tlakem, přichází tato chvíle a oni se začínají rozpomínat na to, co dávní předci vnímali, cítili a také následovali. Tady nejde o fanatismy nebo umíňené představy, jde o obyčejnou lidskost. Lidskost se totiž velmi týká duchovna.

Podstatou toho, co prožíváme, je celková krize filosofie lidského druhu. Je velmi nešťastné, když kdokoliv zapomene na sounáležitost, přestane cítit bolest druhých, která pak nemá pro něj význam. Je velmi nešťastné, když chceme svým intelektem získat maximum, bez ohledu na to, zda ostatní budou poškozeni nebo ne. Tato cesta, která byla nastolena už před tisíci lety, svým způsobem dnes vrcholí.

Máme obrovský tlak na naši Matičku Zemi – sedm nebo více miliard lidí. Zdá se, že mnozí nevnímají ohrožení, které vytvářejí. Jsou zde nejrůznější názory, jak to řešit, ale pravá příčina jest, dle mého názoru v tom, že je tu příliš velký nárok na Zemi – ať už je tu tvorba odpadů, spotřeba energie a jiné potřeby, které má lidský rod. Každý z těch, kteří tady žijí, musí nějakou měrou ovlivňovat svoje prostředí. Když se někde přemnoží králci, tak udupou zemi kolem svých nor a ona přestane rodit to, co potřebují. Bude-li jich velmi mnoho, vznikne poušť a oni zahynou. Tak to platí pro všechny ostatní druhy.

Moudrá příroda to řešila tak, že vytvořila vzájemné vztahy – ty udržovaly ve vzájemné rovnováze život na Zemi. Pak přišel člověk se svou inteligencí, rozumem, ale také se svou homocentrickou filosofií – všechno mně musí sloužit, já jsem tady ten nejvyšší, vše mi bylo dáno k mému užitku... V posledních letech je to racionalistická filosofie, která se snaží vykládat dosavadní svět jako nedostatečný a teprve my zde nastolíme moderní, správnou dobu. Místo toho, aby hledala formu rovnováhy, hledá způsob, jak vyrovnat důsledky nerovnováhy další nerovnováhou. Pak slýcháme, že užijeme další 3 miliardy lidí, že 10 miliard nebude problém, je to samozřejmě nesmysl. V této chvíli je ale potřeba změnit samotný základ. Na základě dobrovolné kampaně by se lidé měli snažit, aby dva lidé měli jedno dítě. Tím se naprosto mírovými prostředky sníží počet lidí na Zemi a zároveň i tlak, kterému je planeta vystavena. Tedy člověk by měl, na základě vědy, pochopit, jaké je jeho místo v přírodě, také jaká je jeho povinnost, kdy se má starat o vše ostatní živé. Potom by mohl vzniknout stav, který by byl stabilní. Do té doby každé zvýšení tzv. výkonnosti přinese další důsledky. V této době čerpáme každý rok více

než jeden a půl, možná dvě kapacity Země – tento stav je neudržitelný. Scientisté už uvažují o tom, jak se přestěhují na Mars nebo jinam, ale není to zcela reálné. Jsme v krásné modré planetě, překypuje životem a všude kolem nás, kam se jenom podíváme, jsou na Zemi naši bratři. Každý život má stejnou cenu. Jsou to rostliny, zvířata, oceány, země a to vše ostatní. Je to přenádherné místo, které by žádný umělec nedokázal vytvořit v takové pestrosti a dokonalosti.

Člověk, ve svém zmatení smyslů, začíná uvažovat o tom, že sám se předělá na kyborga, že Zemi zplánuje do nějakých super výkonných systémů – a to bude ta správná cesta. Místo, aby se vrátil k tomu, co je skutečným úkolem člověka – a to bylo, je a bude pokračování ve svém vzdělání, výchově, vývoji tak, aby mohl lépe sloužit. Člověk je už vysoko ve vývoji, a tak mu náleží také určitý díl odpovědnosti za svět, ve kterém žije. Je velká škoda, že v současnosti to chápe tak málo lidí.

Každý život, který je kolem nás, může být předmětem našeho štěstí a radosti, protože sounáležitost, láska, je ta nejsilnější síla vesmíru. Kdykoliv zapomeneme na tuto lásku, začneme se vymezovat a bojovat mezi sebou, vítězí síly zla. Nakonec je špatně všem.

Napřed to začíná drobnými poruchami. Ty se začínají později kupit podle zákonů fraktální geometrie, aby nakonec došlo ke změnám, které jsou celkovější, a které vedou k dalšímu pokračování naší životní pouti v karmě. Cokoliv jste udělali, co bylo z čistého srdce, co nebylo kalkulem, čím jste nechtěli získávat pro sebe, to je to nejcennější. Je potřeba poděkovat všem, kteří vždy pracovali pro druhé. Myslím nejen biotroniku a Josefa Zedulku, ale všechny obory, včetně medicíny založené na důkazech (EBM), které si velmi vážím.

Dal jsem na konci života svého učitele slib, že budu z celého srdce a nejlépe, jak dovedu, pokračovat v tom, co přinesl. Snažím se dodnes prezentovat životní filosofii Bytí a postupně ji dávat všem, kteří by ji chtěli. Je to společná věc.

Připravovaný Mezinárodní kongres zdraví 2023 Praha je pokračováním životní práce a také slibu, který jsem dal. Doufám, že bude jedním z významných kroků v myšlence vzájemnosti a spolupráce mezi různými obory. Má tomu napomoci hlavní motto: „**Úspěchy a současné trendy TCIM pro 21. století – Kulturní dědictví minulosti pro budoucnost.**“ Kongres pořádá Institut pro TCIM (tradiční, komplementární, integrativní medicínu) ve spolupráci s dalšími organizacemi a podílejí se na něm kapacity z celého světa. Účelem není nahrazovat medicínu, ale být seriózním partnerem, který má společný cíl – pomoci lidem v jejich zdravotních potížích.

Všichni jste srdečně zváni.

Tomáš Pfeiffer

KORUNA PRAOTCE ČECHA

Zázrak na Řípu

Stalo se to v Den otevřeného nebe 30. 3., kdy se na památné hoře, na Řípu, scházejí v den narození českého přinašeče Josefa Zzulky (IEUA) posluchači Duchovní university Bytí (DUB) s žákem a pokračovatelem přinašeče, duchovním mistrem Tomášem Pfeifferem, aby ti, co dospěli k možnosti stát se posluchači 1. stupně university složili, na žezlo university, slib být především kladnou složkou bytí a samozřejmě čistotu vegetariánství.

Sám jsem před delší dobou tento slib skládal a vím, jak zvláštní, slavnostní a posvátný je to akt.

Po svém otci jsem zdědil zálibu ve fotografování a při setkávání na Řípu jsem často fotografoval. Tenkrát ještě na barevný kinofilm a celý proces od negativu k pozitivu jsem sám zpracovával. Dodnes si pamatuji název barevné substance, kterou profesionálové nazývali Dityl, jinak plným názvem diethylparafenylendiaminsulfát – to jsem nemohl zamlčet.

Přišla chvíle, kdy opět zpracovávám negativ, prohlížím kinofilm a rozmrzele se dívám na několik snímků, kde se zdá být jakási vada emulze. Přemýšlel jsem o reklamaci jinak vždy kvalitního Agfa filmu.

Jaký byl však můj úžas po vyvolání positivů. V němém úžasu jsem hleděl na vzduchem se vznášející zlatožlutý kruh s filigránskou přeponou. Nic takového jsem při fotografování na místě neviděl. Ani nikdo z přítomných. Prohlížel jsem další snímky ve zvláštním, dosud nepoznaném

vzrušení, abych zjistil, že na několika snímcích ten krásný obraz jakoby zdaleka přichází a na dalších mizí v nekonečnu. Začal jsem chápat, že se mi dostalo od toho, co je nad námi, neobvyklé milosti k nafocení této krásné duchovní fotografie, která by však asi bez přítomnosti duchovního mistra Tomáše nevznikla.

Když se konají dobré věci, mohou se díti zázraky. A tento nádherný zázrak by měl být i potvrzením, že mistr Tomáš a Duchovní universita Bytí, kterou založil spolu s posluchači i slibujícími, dobře konají.

Vložil jsem tedy do obálky fotografie i s negativy a věnoval mu je. I s negativy proto, aby bylo jasno, že jde o originál, a ne o nějakou pošetilou kompilaci. Potěšilo mě, že prohlásil tento snímek za jednu z nejkrásnějších duchovních fotografií a překvapilo mě, že ji nazval Korunou praotce Čecha.

A nesmíme zapomenout na horu, kde se vše událo. Je třeba nejen vědět, že magnetická střelka si na Řípu dělá co chce, a neukazuje na sever. Ale se znalostí uctít historii této hory a z příběhu Koruny praotce Čecha vědět, že Říp je hora památná, ale také hora posvátná.

Autor textu a fotografie R. M.

Josef
Zezulka

Dobrý den, pěkně vás vítám, přednáška Duchovní university Bytí – nultý stupeň, začínáme. Vaše dotazy jsou zde a jako vždy budu odpovídat, jak nejlépe dovedu, a vše, co zde zazní, je předloženo, neb svoboda vašeho myšlení musí být vždy zachována.

Tomáš Pfeiffer

Co je Bůh nebo jak byste vymezil Boha?

Vidíte, v tom je právě ten problém. **Bůh se nedá vymezit, protože nemá hranici.** My můžeme obsahovat stále větší část reality, ale jestli je někdo na začátku tvůrčího procesu, není nic, není čas, prostor, rozměr, nejsou bytosti, vesmíry. Je to složené. Nejde to chápat jako nějakou superhmotnou černou díru. To je primitivní názor. To, co je bodem Zero, není hmota v tomto smyslu. Pak se to nic, které je vším, rozdělí a vytváří to tím postupem prvního dělení, protože **chcete-li z ničeho získat „něco“, musíte to „něco“ rozdělit.** Máte nalevo – napravo. Pak rozdělíte ještě ty dva body, takže máte čtvernost. Čili čtvero základních sil – slabá, silná, flegmatik, fanatik, nebo čtyři roční období, tep srdce a všechno, kam se podíváte, ten čtyřtaktní rytmus, i u vašich aut ho uvidíte. A dvoutakty – jsou taky čtyřtaktní – akorát dva takty se sloučily dohromady.

Když je tohle vytvořeno, tak to znamená, že cokoli, co existuje, co je, tedy i vy, vaše úvahy, filosofie, vychází z tohoto základu. Ten základ je jednotný. Ovšem není projevený

v tomto smyslu, i když jím je. Vy samozřejmě myslíte Boha v tom, co chápete jako nejvyšší projev. To znamená to, co je vším, co je absolutní, co je nekonečné. On je. Jenomže těžko budete na jedné straně vah používat to, co je na druhé straně vah. Ono je to tak, že na jedné straně je kauzální, hmotný, projevený prostorčas a na druhé straně je tento prostorčas složený do svého základního stavu.

Znovu – není nic, co by se dalo vnímat, nic, co má podobu našeho vjemu. **To je Bůh. Není to bytost,** protože bytost musí být oddělená. Vy jste odděleni od světa. Jste tady vy a je tady to „ne já“, tedy to, co je za hranicí vašeho prostoru. Vaše „ne já“ se samozřejmě postupně bude zmenšovat, jak budete vospívat, až jednou zmizí. Pak budete Bohem. Nebude nic, co byste vy nebyli – žádný čas, žádný osud, nic, žádný vesmír. Je to těžké, vím. Takže toto je Bůh. Bůh je i to, co je tady, tedy i vy, tento sál, město, zem, cokoli. **Je to projevený Bůh.** Na druhé straně je **neprojevený.** Teprve sloučením těchto částí získáváme to, co je Bůh doopravdy. Nemůžete vnímat jen část, která je neprojevená, to byste vnímali jen jednu část a cosi by scházelo. Musíte tedy vnímat i druhou část, která je projevená, a kdybyste nevnímali tu neprojevenou, zase ve vaší úvaze schází podstatná část. Bůh je totéž, co tento svět,